

ת"פ 58071/05/20 - מדינת ישראל-פמ"ד, פרקליטות מחוז דרום נגד סעיד אלנבארי

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 58071-05-20 מדינת ישראל נ' אלנבארי

בפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא
המאשימה	מדינת ישראל-פמ"ד ע"י פרקליטות מחוז דרום
נגד	
הנאשם	סעיד אלנבארי ע"י ב"כ עו"ד נטלי אוטן

החלטה

1. בפתח הדברים בית המשפט מתנצל בפני הצדדים על העיכוב בחתימה על ההחלטה, וזאת בשל תקלה בלשכתי.

הרקע

2. בפני עתירת המאשימה להורות על חילוט רכבו של הנאשם, בהתאם להודעתה שבכתב האישום.

3. הנאשם הורשע בהכרעת דין מיום 21.6.21 שניתנה במסגרת הסדר טיעון בין הצדדים, בעבירה של **החזקת נשק ותחמושת** לפי סעיף 144(א) רישא + סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם הינו הבעלים של רכב מסוג טויוטה לנד קרוזר, שהינו כלי הרכב נושא הבקשה שבפניי. בתאריך 13.5.20 החזיק הנאשם ברכב, שחנה בסמוך לביתו שבפזורת חורה, אקדח חצי אוטומטי וחמישה כדורי תחמושת. הנשק והתחמושת הוחזקו מתחת למושב האחורי שברכב, כשהם עטופים בבד שחור.

4. בהתאם להסדר הטיעון, נדון הנאשם ל-10 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר מותנה למשך 12 חודשים וקנס ע"ס 5,000 ₪. במחלוקת שנותרה בין הצדדים בשאלת חילוט כלי הרכב, טענו הצדדים בפניי בתאריך 15.8.21.

טיעוני הצדדים

5. **המאשימה** עותרת לחילוט כלי הרכב שבו החזיק הנאשם את האקדח ואת התחמושת. נטען, כי על פי הלכת **אבו מוך** מדובר בהחזקת נשק שהיא ברף הגבוה וזאת בין אם מטרת ההחזקה ברכב היא לצורך

עמוד 1

הסתרתו ובין אם לצורך נידוד. נטען, כי בנסיבות אלה מוצדק השימוש בסעיף 39(א) לפסד"פ. נטען בנוסף, כי חילוט הרכב מעביר מסר הרתעתי הן לפרט והן לציבור. נטען, כי מעבר למסוכנות הטבועה בהחזקת נשק חם, מוכן לפעולה עם מחסנית וכדורים, החזקתו ברכב תורמת לכך שאין לדעת לאן יתגלגל ולאילו מטרות.

בנסיבות אלה נטען, כי גם אם מדובר בכלי רכב המשמש את שאר בני המשפחה, על שיקול זה לסגת מפני שאר השיקולים וכן לאור הסיכון כי עבירות הנשק אשר בוצעו באמצעות הרכב עלולות לפגוע גם בהם. כן נטען, כי הנאשם אשר בחר לבצע עבירות חמורות תוך שימוש ברכבו הוא אשר העמיד את משפחתו ואת רכושו בסיכון לחילוט ואין לו להלין אלא על עצמו. עוד נטען, כי בעלות הנאשם על כלי רכב יקר אינה מתיישבת כלל עם טענתו כי הוא דל אמצעים ולכן מדובר בפגיעה בלתי מידתית בכיסו. נטען כי שווי הרכב הינו 218,000 ₪ על פי מחירון לוי יצחק.

המאשימה הפנתה לת"פ 19417-11-16 **מדינת ישראל נ' אבולקיען** שם נמצאו ברכב של נאשם אקדח חצי אוטומטי עם כדורים, גם שם הנאשם היה נעדר עבר פלילי והוחלט על חילוט הרכב. ערעור על פסק הדין התקבל בחלקו, אך רכיב החילוט אושר.

6. ב"כ הנאשם טענה כי חילוט כלי הרכב מהווה עונש "כפול" וכי רכיב הקנס שהוטל על הנאשם אמור היה לאזן את רכיב החילוט.

ב"כ הנאשם הפנתה לת"פ 11042-06-20 **מדינת ישראל נ' חדיגה** (16.3.21), שם הורשע הנאשם בעבירה חמורה מזו שבפנינו. שם נטען, כי החזקת הנשק בכלי הרכב נועדה להוביל את הנשק ממקום למקום. למרות זאת, נדחתה עתירת המאשימה להורות על חילוט הרכב.

כן הפנתה לת"פ 61299-09-16 **מדינת ישראל נ' זרביאלוב** (5.5.21), שם הורשע הנאשם בעבירות של נשיאת והובלת נשק ובית המשפט התחשב במצבו של הנאשם, ציין כי חילוט הרכב מהווה עונש כפול ודחה את הבקשה להורות על חילוט הרכב.

כן ביקשה ב"כ הנאשם לאבחן את פסק הדין אליו הפנתה המאשימה בנימוק, ששם מדובר היה בכלי רכב ששווי 30,000 ובעניינינו הפער הוא משמעותי יותר.

נטען בנוסף, מדובר בכלי רכב הנושא תו נכה ומשמש את בנו הנכה של הנאשם. בעניין זה הוצגו מסמכים [נ/1].

לחלופין עתרה ב"כ הנאשם להטיל על הנאשם קנס גבוה יותר, ולהימנע מחילוט כלי הרכב.

דין והכרעה

7. סעיף 39(א) לפסד"פ, קובע:

39. (א) על אף האמור בכל דין, רשאי בית המשפט, בנוסף על כל עונש שיטיל, לצוות על חילוט החפץ שנתפס לפי סעיף 32, או שהגיע לידי המשטרה כאמור בסעיף 33, אם האדם שהורשע במעשה העבירה שנעשה בחפץ או

לגביו הוא בעל החפץ; דין צו זה כדין עונש שהוטל על הנאשם.

(ב) ...

(ג) צו חילוט לפי סעיף זה יכול שיינתן בין בגזר הדין ובין על פי עתירה מטעם תובע.

8. כעולה מלשון החוק הפשוטה, לחילוט רכוש הקשור בביצוע העבירה תכלית עונשית מובהקת ונקבע במפורש כי הדבר יעשה בנוסף לכל עונש אחר. אין מדובר, איפוא, בענישה כפולה אלא באחד מרכיבי הענישה שבית המשפט מוסמך להטיל במסגרת שיקולי הענישה הכלליים. במקרה של כלי רכב, הקשור בביצוע העבירה, התכלית העונשית נובעת מ"הקדשת" כלי הרכב על ידי בעליו לביצוע עבירות (השוו: ע"פ 1982/93 **בנק לאומי לישראל נ' מדינת ישראל**, פ"ד מח(3) 238).

מדובר איפוא בתכלית הנוגעת ישירות לשיקולי הענישה כפי שנקבעו על ידי המחוקק: גמול והרתעה - הן הרתעת היחיד והן הרתעת הרבים. מקום בו בעל הרכב בחר לאחסן את כלי הנשק ברכבו - בין כמקום מסתור, בין למטרת נידוד ובין לצורך "הנגשתו" לשימוש, הדעת נותנת כי יישלל מהעברין אותו רכוש שנעשה בו שימוש כדי לעבור את העבירה. עתירת המאשימה, איפוא, בדין יסודה ולא מדובר בעתירה להטיל על הנאשם עונש "כפול".

9. עוד יש לדחות על הסף את הטענה, כי רכיב הקנס במסגרת הסדר הטיעון נועד לאזן את העתירה לחילוט הרכב, וזאת משני נימוקים: ראשית, כחלק מהסדר הטיעון הוסכם בין הצדדים, כי יטענו לשאלת חילוט כלי הרכב באופן חופשי. משמעות הדבר היא, כי הנאשם לקח בחשבון מראש את האפשרות כי בית המשפט יקבל את עתירת המדינה ויורה על חילוט כלי הרכב. שנית, כאשר מדובר בכלי רכב יוקרתי ששווי למעלה ממאתיים אלף שקלים לא ניתן לטעון כטענה ממשית, כי רכיב הקנס המוסכם בגובה ₪ 5,000 מהווה איזון "כלכלי" המגשים ולו במעט את מטרות הענישה.

10. אשר לשיקול הדעת אותו יפעיל בית המשפט בהחלטה בדבר חילוט תפוס, על פי ההלכה יש להביא בחשבון את השלכות החילוט ואת אופן השתלבותה בענישה הכוללת של הנאשם. ראו לעניין זה את שנקבע בע"פ 6234/03 **מדינת ישראל נ' זיתאוו** (9.3.2005):

"אכן, המכונית שימשה בידי המערער כלי בלעדיו היה מתקשה להפיל את המתלוננת ברשתו ולבצע בה את העבירות בהן הורשע. אולם, אותה סמכות חילוט היא סמכות שברשות, ובטרם יעשה בה בית המשפט שימוש, הוא מצווה לתת את דעתו גם על השלכותיה, וכיצד היא משתלבת במערך רכיביו האחרים של העונש. אכן, בנסיבות אחרות ראוי גם ראוי היה להורות על חילוט המכונית, אולם משנגזר למערער עונש מאסר, אותו אני מציע להאריך, סבורני כי בית המשפט המחוזי היה ראוי לקבוע כי בחילוט גלומה הכבדה מעבר לנדרש, ועל כן נכון להימנע ממנה".

11. בחילוט רכוש יש משום פגיעה מהותית בקניינו של אדם. על כן, שומה על בית המשפט לאזן בין התכליות לשמן נועדה סמכות החילוט לבין זכויות ואינטרסים אחרים של הבעלים. המבחן המנחה לעניין זה הוא מבחן הזיקה בין

הרכוש לביצוע העבירה ועצמת זיקה זו ובשים לב לחומרת העבירה. ראו לענין זה ע"פ 4148/92 מועד נ' מדינת ישראל (22.9.1994):

"אמת המידה היא במהותה ובעוצמתה של הזיקה בין החפץ לבין העבירה ובחומרתה של העבירה, היינו במקרה כגון זה שבפנינו עולה השאלה באיזה מידה שימש הרכב באופן מהותי לביצוע העבירות שבוצעו".

ראו גם בע"פ 1000/15 אבו אלחוזה נ' מדינת ישראל.

12. בענייננו, בדיקת השיקולים הקשורים בביצוע העבירה מטים בבירור את נקודת האיזון לקבלת עמדת המאשימה: כאמור לעיל, כלי הרכב היווה חלק אינטגרלי ולא מקרי בביצוע העבירה, שכן כלי הנשק והתחמושת בצידו הוחזקו יחדיו מתחת למושב האחורי כשהם עטופים בבד שחור. החזקת כלי הנשק במקום נגיש מהווה נסיבה מחמירה של ביצוע העבירה. גם פוטנציאל הסכנה הטמון בהחזקת נשק, ותחמושת בצמידות אליו, כשהוא מופקר בכלי הרכב ללא השגחה, מהווה נסיבה מחמירה משמעותית. מדובר בסיכון יתר מעבר לעצם החזקת כלי נשק ללא רישיון, שכן הנשק מופקר במקום שאין עליו שמירה קפדנית, מקום שגם לשיטת הנאשם נגיש לכל בני משפחתו, ובוודאי שהוא נגיש גם לעוברים ושבים - בין תמימים ובין שאינם תמימים. על כן מדובר בשימוש מסוכן וחסר אחריות גם בכלי הרכב וגם מסיבה זו אין מקום לדחות את הבקשה לחילוט.

13. על כל אלה יש להוסיף את השיקול המשמעותי בדבר הצורך בהרתעת הרבים. החזקת נשק ללא רישיון ושימוש בו הפכו למרבה הצער למכת מדינה של ממש, ובמרחב הנגב בפרט. מאמצי אכיפה מרובים מושקעים בגילוי כלי נשק לא חוקיים, בתפיסתם, במניעת השימוש בהם ובסיכול עבירות חמורות, וכן בפיענוח העבירות ובהבאת הנאשמים לדין. בתי המשפט במחוז הדרום נחשפים מדי יום לפער הרב שבין קלות ביצוע עבירות הנשק ובין הקושי בחשיפתן ופיענוחן. במובן זה, קיים אינטרס ציבורי בוער ודוחק, בבחינת צו השעה ממש, להרתיע את ציבור העבריינים הפוטנציאלי ומשתפי הפעולה עימם בכל דרך חוקית אפשרית. אינטרס ציבורי זה, שהוא כאמור ממעלה ראשונה, נועד להגן גם על התמימים והחפים מפשע, הקורבנות הפוטנציאליים של עבירות הנשק, הנפגעים הפוטנציאליים מכדורים "תועים", הנקלעים ל"חיסולי חשבונות" על לא עוול בכפם. אוכלוסיית הנגב, שרובה ככולה היא אוכלוסייה נורמטיבית ושוחרת שלווה, נושאת עיניים אל רשויות האכיפה ואל בתי המשפט שיתנו מענה למצוקתם ולסכנה שהם ובני משפחותיהם נתונים בה מדי יום. אכן, על בתי המשפט לתרום את חלקם ולעשות שימוש ראוי בכלים שנתן המחוקק בידיהם, למאבק בפשיעה החמורה.

ראו בעניין זה ע"פ 9306/20 מארון ברגות נ' מדינת ישראל (29.04.2021):

"באחרונה הזדמן לי להדגיש ולהבהיר, בהסכמת חברתי, הנשיאה א' חיות והשופטת י' וילנר, כי "הטלת עונשים חמורים ומרתיעים על עברייני נשק היא עיקר תרומתם של בתי המשפט למיגור התופעה ולהרחקת העבריינים עם האקדח משגרת חייהם של אזרחי מדינה שומרי חוק" (ראו: ע"פ 147/21 מדינת ישראל נ' ביטון פס' 10 (14.2.2021)). סבורני, כי נחטא לחובתנו זו אם נקל בעונשו של המערער דכאן אפילו במקצת".

14. השאלה האמיתית היחידה העומדת בפניי היא, האם יש בעובדה כי כלי הרכב נושא תו נכה ומשמש גם את בנו הנכה של הנאשם כדי להביא לדחיית עתירת המאשימה לחילוט כלי הרכב. לאחר שקילה ועיון הכרעתי היא, כי אין בעובדה זו כדי להסיט את נקודת האיזון מן התוצאה המתבקשת והמתחייבת מנסיבות העבירה ומצו השעה.

אכן כטענת המאשימה מדובר במי שהחזיק ברכב יוקרתי ששווי רב, נתון המחליש את הטענה בדבר מצוקה כלכלית של הנאשם, אשר ממילא לא בוססה ברמת ההוכחה הנדרשת.

15. נוכח כל האמור לעיל בקשת המאשימה לחילוט כלי הרכב מתקבלת.

המזכירות תביא ההחלטה לעיון הצדדים.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ"ה חשוון תשפ"ב, 31 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.